

הרהורי בראשית

„בראשית“ של אהרן מגד, שתוכת ביום ב' האחרון בתכנית „המסך עולה“, הוא המחזה התנכ"י או ההיסטורי היחיד שזכה לסופולאריות ממש, בעיקר משום היותו קומדיה כתיבת בכשרון ומשום הסנטימנטאליות החביבה של שתי מערכותיו האחרונות. כבר הספקנו לשכוח שלפני שנים מועטות היה ג'אנר המחזה והרומן התנכ"י או ההיסטורי נפוץ מאוד, ויתכן כי מחר יחזור.

סבילית אלה הן „בראשית“ הן ביצירות אחרות, הוא בדרך כלל לירי, שוב פאסיבי-אימפרסיוניסטי.

אמנם יש אצלנו עלילה אחת שכמה מחברים ניסו להתמודד איתה, ועד כה בלי חצלחה מרובה — תהליך עליונה של חברה בעלת מערכת ערכים חרונים אינדי-ווידואליסטיים במקום החברה הקר דמת בעלת מערכת הערכים הקר לקטיביים. זה נושא מצוי, וכבר היכרתו ענקים כבאלזאק מה יתן לעשות בו — אם כי אי אפשר להשוות כלל את ליליונה ורד"ל דיתה של חברתנו יתודעתנו התרבותית לאילון האדיר של תרבות גאלית-צרפתית הנמשכת ברציפות מאז כיבושו של יוליוס קיסר, ה"מענין הוא שכל הסיסלים בנושא זה נעשים במישור האינדיווידואלי, מישור המסגרת החדשה — מסגרת המשפחה, מסגרת הפרט הפועל מתוך התנכרות או לפחות ריחוק בלתי מודעה לגבי סביבתו, וכסופו של דבר הרי גם משפחתם של אדם ורעה שייכת למסגרת ה"סופס" קולקטיבית, האינדיווידואליסטית, היא שייכת לה עד כדי כך שחץ ממנה אין בכלל סיום דבר בעולם. זו בעצם מסגרתם של הסיפורים ה"זכריים, וגם של מחזיקיהם האחרון גים של שמיר, אלונג, עמיתו ואחד רים, שלא להזכיר את מייסד הברי דור השונים העומדים כיום רק על המסגרת האינדיווידואלית של ה"משפחה הקטנה וחיי הפרט, אסילו הביקורת על חברתנו החדשה נע"שית עכשיו מחות ופחות ענין של השוואה ה"אידיאליזם" של העבר עם ה"אנוכיות" של ההווה, שכן מי שעושה כך מרגיש בסופו של דבר שהיא נאחו במערכת שנגזרה עליה כלית, אלא של פיתוח אמית-מידה מוסריות אישיות, הביקורת על ה"שחיתות המוסרית במחזהו האחרון של עמיתו אינה נעשית כל כך בשם העבר, המוצג כגורע, אלא בשל חיות השחיתות מסולת מעצם טבעה, בעבר היה מה שנעשה לי טובת הקולקטיב טוב, ומה שעליל היה לפגוע בו רע, האומיות או המעמד היו קני המידה העליונים, היום כבר יכולים אנו לתפוס כי יש צורך במערכת עליונה יותר, שטובת הקולקטיב עלולה להיות מ' נוגדת למצפון, וכי במקרים כאלה יש לתת את הבכורה למצפון.

התנ"ך ושאר תמיד פיתוי פאטאלי לסופר העברי, ומגד הוא אחד המעטים מאוד שיצאו מהתמודדות זו פחות או יותר בשלום — מפני שבעצם אינו מתמודד עם התנ"ך כלל. „בראשית“ הוא בעצם סיפור חייה של משפחה, על אף תבלין „בעל תגן“ (שאינו הכרחי) ומ' כמה בחינות הוא דומה להצגה אחרת העומדת על רמה ומשטח שונים לחלוטין — „הוא והיא“ של אפרים קישון, מגד נמנע פחכמה אף משימוש בלשון ה"מקרא משום כל אלה קשת לק" רוא לך „מחזה תנכ"י“.

לאחר שעינתי עכשיו בקיבוץ סיי פורים שנדפסו ברבעון „קשת“ דר' פני שנתחודדה לי קצת אחת הס"נות לנחיה זו אחר האכילה ה"תנכ"ית או המשנאית: בעיית חיסר העלייה שכן תכונת היסוד של פרשה ארתם סיפורים היא הס" סיבית האימפרסיוניסטית, מעטים פאר פתם פונים לחיבור אימפרס" נאלי של הרצון האנושי ועיצוב את עצמו ואת סביבתו, הרי זה כ" אילו אין המציאות שלנו מספקת עלילות, והכתבים נמשכים משום פך פממשטים אל אוצר האכילות התנכ"י העצום כדי לללות ממנו את העלילה החסרה להם, אלא ש"תאר המעשה הוא כי ה"סיפור ב' "

בשאלתו מהתנ"ך או ממקורות אחרים, האתיקה אינה רק נושא לעיון פילוסופי אלא משחק הנוד"ל מוח המקובלות האידאולוגיות והש"פעותיהן ההדרגתיות במעולתם היום יומית של בני אדם ובמנעיהם זה עם זה, האינטרוספקציה, האימפרס" וניזום, אינם זקוקים לעלילה וגם לא לאתיקה, אולם כל חיבור של פער לה אנושית במסגרת חברתית כרוך בהכרח בשיקולי נורמות ההתנה"גות, ואדם יכול לתארן כרצונו, ב" אורח ידיאקטי או אויביקטיבי, אבל אינו יכול להתעלם מקיומו, ינוד" מות אלה קובעות במידה מברשת את מבנה העלילה.

בריאות וחול

לקראת הצעדה עסק הירחון „ל" מען בריאותך“ ביום ג' האחרון בענינים הקשורים בהעברת הגוף למחלקים גדולים באמצעות הגפיים התחתונות, רואיינו שני גברים ב" גיל העמידה, אחד חקלאי ואחד סקר, ונסתבר כי הצעדה שיפרה וקידמה את מצב בריאותם להפליא, כלומר — לא רק הצעדה, אלא ה"צבדה שהם צועדים ומתעמלים כל ימיהם שנה, החקלאי, שהוא עתה בן 55, אף ציין כי בעקבות פוע"ו לחו הגופנית הכלתי סוסקת הוא מסוגל לעשות היום חריגים ש" ידו לעשות לפני עשר שנים, מכאן שההתנוונות הפיסית הכאה עלינו מיד לאחר צאתנו מהצבא אינה באה מחמת הגיל אלא מחמת עצ"ו לחנו בלבד.

בדיחת פעלולים

נראה כי שבתי טבת ונסים קמ' חי, שהיו אחראים לטכסט ולפס" לילים של התכנית, אראל בראל, ליד המיקרוסוף" ביום א' האחרון, הוא יום המורים, הסתמכו יותר מדי על האפקט הקומי של הפעל"ל לים, הטכסט של טבת היה מבוזז למדי לעתים קרובות, בעיקר בסא" טירה שלו על המומחים הישראלים המתרוצצים מרעיה בין לאומית אחת לחברתה, אולם הנסיון הפ" עניין שלו ושל מר קסחה לבנות משדר „רדיהפוני“ לאמירו, שעיקר הבדיחה שלו נובע מניצול האמשר" יות הקומיות הטמונות בסרטי קול, בתקליטים פוקלקלים, במסגני קול וכיוצא באלה לא עלה יפה, דומני כי הסיבה לכך היתה בעיקר שחכות הגבולות הטבעיים של בדיחה סיר' כאנית, הגורם האנושי היה מצומ" צם מאוד בתכנית, ודומה שבדיחת קול אפשר לכתום בזכות עצמן, בלי גורם זה, זמן קצר בהרבה מחצי שעה, אשר לפעלולים עצמם, הרי הניצו מהר מדי לקרשנדו, החל מרגע מסוים ועד הסוף נחרשה ה" ארון מרעש בלתי פוסק ומעייף שבקושי הצליחה להבחין בין גר" מיו ניסודותי.

**איש הלום
לבנות חופשה
באלון דקבת**

ביום ראשון 31.3.63
מוחה מלון רקפת
את שעריו לקראת העונה
החדשה.
צפת,
טלפון: 30264, 30265

**איש הלום
לבנות חופשה
באלון דקבת**